

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnimo prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznauila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Stev. 124.

V Ljubljani, v sredo 1. junija 1892.

Letnik XX.

Nesloga tlačí.

„Kar vlada zdaj stori za slovanske narode v Avstriji, je skoraj nečuvstvo!“ Tako nekako se razlega po nemških liberalnih novinah. Da, prav imajo, da je obupati, toda komu? Morda nemškemu narodu v Avstriji?

Pri zadnjem ljudskem štetju dne 31. decembra l. 1890, katero je bilo tako vpeljeno, da se je število Nemcev znatno zvišalo, ker so morali ljudje mesto materinega jezika vpisavati v pole „občevelni jezik“, so našli v Avstriji 8.461.997 Nemcev z odpadniki in židi vred, nemških narodov pa 15.373.264, med temi 14.123.206 Slovanov, to je Čehov, Poljakov, Rusinov, Slovencev, Srbov in Hrvatov.

Vprašamo, koliko izmed desetih avstrijskih ministrov je pa slovanske narodnosti? Slovanski narodi v Avstriji imajo samo dva ministra svoje narodnosti, Nemci pa — osem. Kako se torej morejo pritoževati Nemci?

In kaj na to pravijo slovanski narodi v Avstriji? Prav malo se brigajo za to. Koliko hrupa je bilo svojedobno povodom imenovanja ministra Kuenburga, poljski listi so celo pisali, da to imenovanje pomeni korak — k federalizmu.

Osem milijonov Nemcev ima osem ministrov in štirinajst milijonov Slovanov samo — dva, a še ta dva nimata določenega delokroga v ministerstvu. Tak federalizem je šmentano piškav. Toliko gledé oseb. Kar se dostaje vladne sisteme, se centralizem prejšnjih vlad do današnjega dne ni nič izpremenil. Kdo bi neki danes še govoril o federalizmu? Da bi takole kak slovanski državnik izzá slavne dobe svojega naroda vstal iz groba in videl, v kakšnem položaju je v istini 14 milijonov slovanskih narodov v Avstriji, gotovo bi vskliknil razburjeno: Čehi, Poljaki, Rusini, Slovenci, Srbi in Hrvati, kje ste? Niste li potomci

slavnih prednikov? Ali je zginila ljubezen iz src vaših do domovine in naroda? Ne čutite li v sebi dosti odločnosti in poguma, da bi si priborili enakopravnost, primerni vpliv v državi? Zakaj se ne podpirate vzajemno? Zakaj se skupno ne potezate za popolno in nepogojno ravnopravnost v šoli, armadi, pri oblastvih, dalje pri podeljevanju najvišjih služb?

Železnice vozijo po naših slovanskih krajih, in mi jim dajemo najmanj polovico vseh njih prejemkov. In kaj imamo od tega? Jedva pride človek kam na kolodvor, že od daleč vidi v slovanskem kraju na kolodvorskem poslopju ali postaji najprej nemški napis, in na to stoprav morda tudi slovanski; v mnogih krajih pa sploh slovanskega napisa ni. Na ušesa njegova udarja le blažena nemščina; uradne knjige in dopisi so samo nemški kakor na — Pruskem; Slovenec vidi služabnike in uradnike skoro same trde Nemce, ki ne umejo našega jezika, ali ga pa le za silo lomijo. Če se pa vendar pripeti, da železniška uprava vsprejme kacega Slovence med svoje sluga ali uradnike — no, tak revež mora takoj pri nastopu službe klicati: „Narod z Bogom! Zdaj sem sluga ali železniški uradnik, radi tega se moram preleviti v Nemca, otroke svoje vzgojevati nemški ter jih pošiljati v nemške šulferajnske šole. Višji tako zahtevajo, inšče mi bo huda predla!“

Če hoče slovanski kmet poslati svojega sina v kako srednjo šolo, poslati ga mora Bog vedi kam in iznova zanj plačevati, da pod težo stroškov kar ječi. Kjer je pa kopica Nemcev — ondi je takoj zanje srednja šola, kakor n. pr. na Kočevskem.

In če hoče sina poslati na vsučilišče, tedaj je stoprav siromak! Poslati ga mora v Gradec ali pa na Dunaj. In ko dovrši sin njegove studije in želi priti v deželno ali državno službo, koliko je zopet hoje, prošenj in moledovanja, predno ga vsprejmó kje. Ko se mu posreči, da ga kje vzmó iz potrebe,

tedaj mu neprestano višji uradniki polagajo na sree, kako važna stvar je na svetu — nemščina, in da ne bode prišel daleč, če ostane zvest svoji narodnosti.

Ako ministerstvo razsodi po zakonu, da mora kak nemško-liberalni mestni zastop slovenske vloge reševati v slovenskem jeziku, takoj njih glasila zatrobijo v rog, da ministerstvo izkazuje Slovincem — milost! Torej kar nam gre pred Bogom in pred ljudmi kot pravica, zagotovljena na podstavi državnega temeljnega zakona, to velikonemška klika nazivlje — milost!

Če pride kmečki sin k vojski, no, sam Bog ga naj tolaži! Bodi si še tako močan, krepak, bister in čvrst, še „frajtar“ ne postane, če ne umeje nemški. In postane li jednoletni prostovoljec, na strani mora imeti nekoliko stotakov za drugo leto prostovoljne službe; kajti če ne umeje tak dobrovoljec spretno nemški pisati in govoriti, pri častniškem izpitu propade in služiti mora še drugo leto, in naposled govoré še o njem, da celó zmožen ni bil za jednoletnega prostovoljca.

Kje tiči uzrok vsem tem tožnim pojavom in odnošajem? V politički razkosanosti Slovanov samih, izmed katerih se posamični narodi ne morejo in nečejo povspeti na stališče slovanske vzajemnosti in narodne sloge, da bi delovali po geslu: Vsi za jednega in jeden za vse!

Med posamičnimi plemeni razsaja boj, vlada nesloga in razkosanost, razcepljenje. Ozmimo se samo na češki narod; koliko je med njimi strank; kako uničevanje lastnih močij v bratomornem napadanju!

V vseh deželnih zborih, v kojih so zastopani Slovenci, bile so letos dosti ostre narodne razprave, povsodi so se morali Slovenci zagovarjati, odbijati drzna nasilstva protivnikov ali pa — laskati se slavni vladi.

Največja nesreča avstrijskih Slovanov ima vir svoj v neslogi in razcepljenju. Divide et impera!

LISTEK.

Garcia Moreno.

Po Leonu Taxilu prevel F. H.

(Dalje.)

Po tedanjih postavah se ni smel načelnik republike po preteku svoje vlade zopet voliti; bil je torej leta 1865 Jeronim Carrion namesto Morena izvoljen. Kongres pa se je takrat izrekel:

„Gledé na zatajevanje poslavljajočega se načelnika, dalje na njegovo požrtvovalnost naznanja zbor, da si je Garcia Moreno mnogo zaslug za domovino nabral. Zaupajoč na vnemo sedanjega predsednika pričakuje narod, da bo hodil po potih svojega prednika.“

Ali zgodilo se ni tako. Carrion je bil slabec, ponosen na svoj stan, in mislil je, da bo imenitnejši postal, ako se ne bo ravnal po vzgledu Morenovem. Slušal je prostozidarje, tovariše Urbina, hujskača ljudstva, ki je iz Peru-a vse somišljenike ekvadorske vodil. Carrion je tedaj poslal Morena v Chille, da bi se pogodil s to republiko v trgovinskih stvaréh.

Prekucnbi so se močno veselili te novice. In niso tajili, da se bodo tega nepovoljnega moža znebili.

Že prej so bili sklenili, da ga bodo umorili v Karolini, haciendi v bližini Quinta, kjer je Garcia Moreno prebival; pa previdnost zarotnikov jih je prisilila, da so črni zločin odložili.

Garcia Moreno je dobro vedel za nevarnost, ki ga je na tem potovanju čakala, posebno v Limi, glavnem mestu dežele, v kateri so bili prostozidarji vsegamogočni. Vendar pa se je napotil dne 27. junija 1866 z donom Herrero, svojim tajnikom, in z donom Ignacijem Alcazar, ki je bil poslaništvu pridružen. Herrera je vzel seboj svojega štirinajstletnega sina in Moreno svojo osemletno nečakinjo, ki je morala iti v Valparaiso.

Parnik je dospel 2. julija v Callao, limsko luko.

„Garcia Moreno,“ — tako pripoveduje njegov duhoviti životopisec P. Berthe, — „je najel hitro poseben vlak ter prišel okoli poldne s svojimi v Limo.“

Ignacio Alcazar je prvi izstopil; Garcia Moreno ga je sledil in pomagal svoji nečakinji iz voza.

V trenutku, ko se je le-ta obrnil, da bi sprejel voščila svojega prijatelja, ki mu je nasproti prihitel, stopi naglo k njemu neki Viteri, sorodovinec Urbina, zmerja ga z lopovom in morilcem ter sproži v njegovo glavo dvakrat svoj revolver, predno se je le-ta zganil. Prestreljen klobuk pade na tla.

Takoj seže Moreno po svoj revolver, plane nad morilca in ga zgrabi z levo roko za desnico. —

Zdaj se sproži revolver v tretje, pa poslanca ni več zadel. Glava in desna roka je bila nekoliko opraskana.

Med tem, ko je držal Garcia Moreno roko svojega nasprotnika, prihiti na pomoč njegov prijatelj don Luque, dasi tudi neoborožen, a novi strel, od tovariša Viterijevega, mu razbije roko. V tem brumu skoči Ignacij Alcazar v sredo ter napade s kopitom svojega revolverja Viterija. Na glavi ranjen, ustrelil morilec dvakrat na novega napadnika, ki ga pa prisili zbežati. Ta grozni prizor je trajal nekaj trenutkov.

Viteri je hotel še enkrat Morena napasti, v tem pa pridejo redarji na pomoč žrtvam prostozidarskega napada in odpeljejo Viterija.

Spodobi se omeniti, da se je zadovoljil Garcia Moreno s tem, da je hotel svojemu sovražniku izbiti orožje, namesto da bi ga ustrelil, kar bi bil smel tudi po pravici storiti, ker je bil v smrtni nevarnosti.

In zdaj? — Neverjetno, pa vendar resnično: sodniki v Peru, ki so bili vsi udje lože, so našli sredstva, da niso obsodili Viterija, najetega morilca prostozidarstva!

Garcia Moreno je pot nadaljeval, prišel v Chille ter sklenil z ondotno vlado čez vse ugodno pogodbo za Ekvador. Ovenčan z dvema lavorikama, srečne

Razcepi narode in lahko jih boš ovladal! Oj kako skromen politički razum in nezustna spretnost tiči za to neslogo!

Novi denar.

II.

Kakor znano, so vse stranke nekako mizlo vsprejele predloge o uravnavi valute. Prvi so se ogreli za to stvar Poljaki, čemur pa se mi prav nič ne čudimo. Kakor vse kaže, utegne finančni minister dobiti večino za svoje predloge, ker imajo bajé poslanci veliko zaupanje do dr. Steinbacha.

Priznamo radi, da ima finančni minister najboljši namen, a vse delo se nam dozdeva nedovršeno, prenačljeno. Veselilo nas bode, če se motimo.

Gospôda v Budimpešti imajo prav malo pomislekov. In zakaj? Ker bode nova denarna veljava, če postane kri in meso, na korist izvoznji ogerskega žita. Ogri so torej z vso pravico predloge o uravnavi valute pozdravili s trikratnim „eljen“.

Finančni minister pa sploh nema namena, kakor se iz vsega razvidi, da bi takoj vpeljal zlat denar v promet. Najprvo hoče prebivalstvo pridobiti za nova imena. Zlata bomo tudi v prihodnje malo videli. V zlatu bomo računali, ali ne v zlatu plačevali, ker sicer bi morala vlada takoj nakupiti mnogo zlata. To pa bi bilo v sedanjih razmerah pravi „salto mortale“. Kakor pa smo doslej računali v srebru, četudi smo imeli srebrno veljavo le po imenu, isto bode z zlato veljavo.

Vprašanje nastane, čemu pa vsa prememba, če dobimo le nova imena? Finančni minister hoče pred vsem zagotoviti kolikor moči stalno vrednoto našega denarja in zmanjšati obresti državnih dolgov. Če se namreč denar podraži, oziroma dobi veliko veljavo, ima škodo industrija in poljedelstvo, izdelki in pridelki ne gredo tako lahko v denar. Če pa denar pade v svoji vrednosti, tedaj pravimo, da industrija cvetê, seveda deloma na škodo delavskih stanov; poleg tega pa so mogoče hitre krize. Iz tega je razvidno, da je v vsakem oziru najboljša, da ima denar stabilno vrednoto. In za tak denar je najprimernejše zlato, ker olajša promet z vnanjimi državami, kjer že imajo zlato veljavo. To korist bomo imeli, kakor trdijo veščaki, tudi tedaj, če bomo le v zlatu računali, to je, vpeljali pravo relacijo, o kateri hočemo še pozneje govoriti.

Če primerjamo vrednoto naših goldinarjev s franki, vidimo, da se je vrednota našega denarja od leta 1859 vedno preminjala, v obče pa rastla. Tako si leta 1859 za 100 avstrijskih papirnatih goldinarjev dobil 206 frankov, leta 1860 le še 199 frankov, leta 1872 že 226 frankov in leta 1890 pa 216 frankov. Rastôča vrednota našega denarja je za našo državo veselo znamenje, odkar se je posrečilo napraviti ravnotežje v državnem proračunu, vendar pa ima ta rast na drugi strani slabe posledice.

Država ima velike dolge, od katerih je treba na leto plačevati okroglih 150 milijonov obrestij.

Vzemimo sedaj, da je bilo leta 1859 naših 100 gld. vrednih 206 frankov, leta 1890 pa 216 frankov, vidimo, da so leta 1890 dobili državni upniki plačane obresti v denarji, ki je bil na vsa 100 gld. za 10 frankov več vreden, kakor leta 1859. Če računamo frank po borznem kurzu 47 kr., smo leta 1890 pri vsa 100 gld. več plačali 4 gld. 70 kr., kakor leta 1859, in to zneso pri obrestih v znesku 150 milijonov okroglih 7 milijonov. Iz tega sledi, da vedno več plačamo upnikom na obrestih, čim bolj raste naša valuta ali vrednota denarja. In kar velja o državnih upnikih, to velja tudi o zasebnih. Vsled tega hoče dr. Steinbach zagotoviti stalnost naši valuti in preprečiti materialno naraščanje državnih obrestij. To je torej glavni namen vravnave valute, ne pa efektivna zlata veljava. Namen je dober, če pa so tudi sredstva, o tem danes ne moremo soditi, ker v tem vprašanju so jako različna mnenja.

Mi s svojega stališča nasproti temu vprašanju nismo optimisti. Upajmo, da državni poslanci pravo zadenejo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. junija.

Notranje dežele.

Schulverein. Bernski škof dr. Bauer je pri svoji generalni vizitaciji obiskal tudi šolo nemškega „Schulvereina“ v Ivančicah na Moravskem. Škof je izpraševal v nemščini otroke iz verouka, ki so pa jako slabo odgovarjali. Škof se je potem proti zbranim mestnim odličnikom se izrazil, da je že deset let škof in je ta čas obiskal že več sto občinskih šol, pa še nikjer niso otroci tako slabo znali, kakor tukaj. To pa ni čudno. On je mislil, da v šole nemškega „schulvereina“ prihajajo le nemški otroci, ali danes se je prepričal o nasprotnem. V taki šoli pa zaostajajo nemški otroci, ker ima učitelj preveč truda s češkimi otroki, češki pa pouka ne razumejo. On sme izreči tako sodbo, ker je on sam sprva hodil v nemško šolo. Pozneje je seveda bilo drugače, ker je hodil v češke šole. On vé, da bodo listi zaradi njegovih opazk kričali, ali on ne more pomagati, kajti dolžnost njegova je, da javno izreče svoje nezadovoljstvo. Ko bi molčal, bil bi podoben, — kakor pravi prorok Izajija, — nememu psu, ki ne laja. On tudi ne more razumeti, čemu se je v Ivančicah nemška šola osnovala, ker so mu tukajšnje razmere dobro znane. Ta obsodba nemškemu „schulvereinu“ ne bode posebno ljuba posebno sedaj, ko njegove občne zbornice pohajajo že namestniki in celo ministri.

Češka. Nekateri popravoslavljenci Čehi so pisali češkim vođjam, naj narod pozivljejo, da prestopi v pravoslavje in tako demonstruje proti Avstriji. „Kijevo Slovo“ hoče vedeti, da so v Pragi s tem jako zadovoljni. Na slavnosti devetstoletnice pokristijanjenja Rusije je neki popravoslavljenc Čeh celo trdil, da vsi Čehi želé vstopiti v pravoslavje, samobojé se preganjanja od avstrijskih oblastev. Rekel je, da je Hus tudi simpatizoval s pravoslavjem, Čehom so le Rusi priljubljen narod in Čehi se le v Rusiji čutijo srečne. Rusi, ki avstrijskih razmer ne poznajo, seveda vse to verjamejo. Ni pa treba praviti, da taki govori čeških renegatov v Rusiji le

škodujejo češkemu narodu v Avstriji, ker dajo priložnost nasprotnikom, razkričati jih za Avstriji nevarne panslaviste. Kdor razmere pozná, je prepričan, da Čehi ne bodo pristopili k ruski veri. Saj se je že prejšnja leta poskušalo Čeha privabiti v pravoslavje, ali vse prizadevanje je bilo zaman. Znani dr. Živny že dolgo deluje za popravoslavljenje Čehov, ali dosedaj brez uspeha. Še dr. Vašaty, ki je v parlamentu tako navdušen za Rusijo, ne mara za pravoslavje.

Rumunska deputacija na Dunaju. Eden shod v čast rumunski deputaciji je bil prepovedan; drugi pa je bil dovoljen, ker so imeli vstop le povabljeni gostje. Tega shoda se je udeležilo nad 500 ljudi, mej njimi državni poslanci Schneider, Lueger, Gessmann, Schlesinger, Sokol, Gregorič in Blankini. Predsedoval je Schneider, ki je deputacijo pozdravil najprej v rumunščini in naglašal, da se mu rumunske težnje zdé opravilene. Madjare je označil govornik za orodje židovstva. Več članov rumunske deputacije je živo naslikalo, kako se godi nemadarskim narodnostim na Ogerskem, da jih hočejo ugonobiti. Vzlic pogodbi 1867. leta pričakujejo Rumuni pravice le z Dunaja. Lueger je Rumune pozdravil kot zaveznike proti židovsko-madarskim mogotcem in zatirateljem. Naglašal je, da ž njimi simpatizuje, ker neso nikdar v blato teptali avstrijske zastave, kakor Madjari. Došlo je več brzojavnih pozdravov, ne le z Ogerskega, temveč tudi iz Prage in celo od Nemcev iz Berolina. Te brzojavke so bile najboljši dokaz, da se svet zanima za usodo nemadarskih narodnostij na Ogerskem.

Ogersko. Pri razpravi o budgetu učnega ministerstva se je letos govorilo le o mejverskih zadevah. Zmaga se mora vsekako pripisovati skrajni levici. Ne le vlada se je udala zahtevam te stranke, temveč tudi skoro vsa zbornica se je izrekla za Iranijev predlog o vreditvi svobodnega bogočastja in popolni enakopravnosti vseh ver. Le nekaj duhovnikov je glasovalo proti temu predlogu. Ne ve se še, kdaj se vse to v dejanju izvede. Vlada mora še le izdelati dotične predloge in jih izročiti parlamentu. Korist od enakopravnosti vseh ver bodo imeli le židje, saj se gre prav za prav le zanje. Zaradi tega se pa ne motimo, da je pripisovati židovskemu vplivu in denarju, da je v tej stvari v zbornici taka sloga. V požidjeni Oggerski kaj takega ni več čudnega. Vsa stvar pa nam le dokazuje, da Madjari pri vsem svojem ponosu neso več samostojni narod, temveč plešejo, kakor židje godeje.

Vnanje države.

Bolgarija. Imendan kneza Ferdinanda se je letos po navadi proslavljala. Bil je velik vojaški ogled. Opazilo se je le to, da je letos ta dan rumunski konzul v Sofiji razobesil zastavo, kar se še do sedaj ni nikoli zgodilo, kar je sedanji knez v Bolgariji. Rumunija torej priznava Koburžana za bolgarskega vladarja. Tako bode polagoma vse evropske države razen Rusije se sprijaznile s faktičnimi razmerami v Bolgariji.

Nemčija in Rusija. Danes ali jutri se snide v Kijev ruski car z nemškim cesarjem. Razgovarjala se bode ta vladarja baje le jedno uro. Dolgo se je mislilo, da car pride v Berlin, kar se pa ne zgodi. Ima li ruski vladar politične pomisleke proti potovanju v Berlin, ali ga pa le skrb za osebno varnost odvrča od nemške prestolnice, ni lahko uganiti. Sploh se carjevo potovanje jako prikriva, tako, da ni nič gotovega, kdaj kam pride. Očitno je, da se boje nihilistov.

rešitve smrti in srečne pogodbe, vrnil se je nazaj v Quito.

Dné 6. novembra 1867, torej čez 2½ leta potem, ko je bil izvoljen Carrion za načelnika republike, bil je prisiljen odpovedati se, ker je bil slab in nestanovit. Čislani odvetnik, don Espinoza, ga je nadomestoval, dokler ni njegov čas dotekel.

Leta 1868 je prestal Ekvador veliko nesrečo. — Cela provincija Ibarra, med obema verigama andijskih Kordiljer na planjavi ležeča, je bila vsled potresa in bljuvanja zasuta. V jedinem mestu Ibarri je našlo nad 3000 ljudi grob v razvalinah. — Garcia Moreno, h kateremu so se vselej njegovi somiščani zatekali, ko si niso več znali sami pomagati, je začel takoj boljšati njih stanje.

Od druge strani so jih napadali Indijanci, ki so prebivali v tretjem pasu Ekvadora. Prišli so z namenom, da bi pregnali bele. Splošna zmešnjava se jim je zdela najpriprnejša, za to; zapustili so torej svoje gozdove, da bi vse pokončali in oropali.

Garcia Moreno, ki so ga zdaj imenovali za civilnega in vojaškega guvernerja provincije ibarske, se je postavil na čelo ter zapodil divjake nazaj v gozdove.

Rešeno ljudstvo je darovalo svojemu rešeniku zlato svetinjo, v katero so bili dijamanti nasajeni, z napisom: „Rešeniku Ibarre“.

V kratkem času je Garcia Moreno vse popravil;

mesta so se razcvitala. V resnici, tega moža je poslala božja previdnost sama.

Ko je previdel Garcia Moreno l. 1869, da proti Espinozi nevarnost od prostozidarjev, postavil se je zopet na čelo vojne, da bi zapodil ne črnega sovražnika, marveč belega anarhista.

Ko je ta nevarnost minula, premenil je narodni zbor točko gledé volitve predsednika. „Predsednik“ — tako se je glasil sklep — „se voli za 6 let, in po njih preteku, sme biti zopet voljen, tretjič pa le po presledku šestih let.“

Dne 29. julija 1869 je bil Garcia Moreno izvoljen za predsednika republike. Zdaj je izvršil v 19. stoletju veliko delo, prevstrojil je državo na krščanskem stališču, v srečo vseh, z geslom: „Svoboda vsem in za vse, samo za hudo in hudodelce ne!“

Prostozidarji pa niso mislili pustiti Garcia pri miru; naščuvali so proti njemu mladega moža, z imenom Cornejo in še nekatere druge. Dné 14. decembra 1869 so mu hoteli na prostozidarski način plačati, t. j. umoriti ga; a eden zarotnikov, vznemirjan od svoje vesti, je naznanil predsedniku nevarnost, ki mu je pretela, in ob enem tudi imena tovarišev. Prijeli so jih in razven Corneja, ki so ga pregnali, so bili na smrt obsojeni.

Zdaj je vladal dolgo časa mir v deželi.

L. 1875 meseca maja je doživel Garcia Moreno zopetno volitev za predsednika republike. V tretje

je dosegel to čast. Volitev je bila veljavna vsled sklepa narodnega zbora. Njegovi nasprotniki mu niso mogli postaviti nobenega protikandidata, ker je bil preveč ljudstvu znan. Trideset glasov je dobil.

Zakaj pa je bil Garcia pri ljudstvu tako priljubljen?

Na to je odgovor:

V Ekvadoru je bilo treba vse popraviti: on je vse popravil. Prevstrojil je cerkev in armado, ustanovil kadetsko šolo po vzgledu one v Saint-Cyru, vpeljal boljše puške, zboljšal poduk vojakov; vodil je spretno vse državne reči in zadeve, zatiral nereda ter zaprl jim vrata, da se niso mogli vrniti.

Pred njim ni bilo niti jedne velike ceste v cellem Ekvadoru; Garcia Moreno je začel delati eno 600 kilometrov dolgo — in koliko cestovodov je bilo treba v andijskih dolinah napraviti! Pa dela so enaka onim iz rimskih časov. Njemu se ima zahvaliti Ekvador za železnice, telegrafe itd.

Sezidal je bolnišnice, sam je njih vodstva nadzoroval ter je večkrat prišel notri, ne da bi se bil napovedal.

Nekega dne so se mu gobovi pritožili zaradi hrane; pride, vsede se k nesrečnikom, je ž njimi in ukaže, da se jim hrana zboljša.

Veliko je storil za javni poduk, mnogo šol je vstanovil. Sezidal je politehniko, akademijo věd, zvezdarno v Quito, ki je bila najimenitnejša na svetu, ker Quito leži 3000 metrov nad morjem.

Belgija. Slavnostij dijaških in telovadnih društev v Nancy-ju udeležijo se tudi več Belgijcev. Flamanci so pa odločno proti tej udeležitvi, ker so pri tej slavnosti Nemci izključeni. Izstopili bodo baje iz vseh društev, katera se udeležijo slavnosti v Nancy-ju. Posebno se flamski dijaki prizadevajo pregovoriti svoje tovariše, naj ne hodijo v Francijo. Iz tega se jasno vidi, da velik del belgijskega prebivalstva ni posebno navdušen za Francijo.

Anglija. Na Irskem bode hud volilni boj med parneliti in protiparneliti. Za parnelite agituje močno Parnellov brat. Ta mož po volilnih shodih posebno hudo zabavlja proti Gladstonu, katerega bi rad naslikal za največjega sovražnika irskega naroda. Parnelite bode pri volitvi seveda podpirala vlada. Vzlic temu je pričakovati, da jih ne bode dosti voljenih.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 1. junija.

(Slovenska pravna terminologija.) Društvo „Pravnik“ si je stavilo nalog, da sestavi nemško-slovenski terminologijski slovar. V ta namen so društveniki iz državnih zakonikov in deželnega zakonika izpisali več tisoč pravnih besed. Da se to gradivo pregleda in uredi, prosilo je društvo pravosodnega ministra grofa Schönborna, naj jednemu predlaganih sodnih uradnikov dovoli šestmesečni dopust. Minister je v ta namen dovolil šestmesečni dopust g. dr. J. Babniku, c. kr. sodišča pristavu v Logatcu.

(Dolenjski železnici.) Iz Kočevja se poroča, da se je tam dne 30. maja ob 9. uri dopoldne slovesno pričelo delo.

(„Glasbena Matica“) napravi Gallus-ov koncert v torek, dne 14. junija t. l., ob 8. uri zvečer v redutni dvorani. Prihodnja skušnja je v petek, dne 3. junija t. l.

(„Glasbene Matico“) odbor priredi jutri v četrtek dne 2. junija t. l. popoldne z gojenci glasbene šole vsako leto običajni izlet na Drenikov vrh.

(„Rudeči križ.“) Ker zadnji občni zbor ni bil sklepčen, bode prihodnji občni zbor patriotičnega gospejnega pomočnega društva za Kranjsko v petek dne 3. junija ob 11. uri dopoldne v stanovanju društvene načelnice na Auerspergovem trgu št. 5, III. nadstropje. Uljudno so povabljeni vsi društveni člani.

(Slovstvo.) Privatni docent na graški tehniški višji šoli, g. dr. E. Kramer, naš rojak, izdal je lansko leto strokovnjsko knjigo pod naslovom: „Bakteriologija v svoji zvezi s kmetijstvom in kmetijsko-tehniškimi obrti.“ Knjigo založila je bukvarna Karol Gerold & Sohn na Dunaju ter bila pri nas in v inozemstvu jako ugodno sprejeta, kar najbolj dokazuje, ker se je pred kratkim prevela na laški jezik. Prevel jo je dr. Carlo la Marea, založila „Tipografia de Montecassino“ v Benu; naslov jej je: La batteriologia nei suoi rapporti con l'agricoltura e le industrie agrarie pel Dr. Ernesto Kramer, privato-do-cento nello scuola tecnica superiore in Graz. Ver-

sione italiana del Carlo la Marea, con note e quante dell'autore e del traduttore e con figure intercalate nel testo.

(„Zaveza slovenskih učiteljskih društev.“) Četrta skupščina „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ bode o Binkošti v Kranju. Vspored: I. V. soboto, dne 4. junija: Ob 5. uri 18 minut popoldne prihod v Kranj in potem takoj seja upravnega odbora v mestni dvorani ter pevka vaja v čitalnici. Ob 8. zvečer v čitalniških prostorih: Slavnostna beseda v proslavo tristoletnice rojstva J. A. Komenskega. Vspored: 1. Titl: „Overture po slovenskih napevih“, svira vojaška godba. 2. Dr. G. Ipavc: „Zaveza“, unisono s spremljevanjem orkestra. 3. Slavnostni govor, govori nadučitelj F. Praprotnik. 4. Zaje: Duet in finale iz opere „Nikola Zrinjski“, svira vojaška godba. 5. S. Gregorčič: „Vrlemu možu“, deklamuje gospica Ana Osana. 6. Leibold: „Hrvatski dom“, potpouri, svira vojaška godba. 7. Ivanovič: „Rumenske pesmi“, valček, svira vojaška godba. 8. Fr. G.: „Tri noči“, deklamuje gospica Ihan Oman. 9. Dr. G. Ipavc: „Ob rojstveni tristoletnici J. A. Komenskega“, moški zbor. 10. Filipovsky: „Chant de Rossignol (slavčeva pesem), koncertna polka, svira vojaška godba. 11. Borbieri: Overture k operi „Perdita“, svira vojaška godba. 12. Šebek: „Zbor dervišev“, orijentalški prizor, svira vojaška godba. 13. Král: „Fin de Siècle“, humoristična kadrilja, svira vojaška godba. 14. Sochor: „Thea-Polka“, svira vojaška godba. 15. Gleisner: „Gazela“, hitra polka, svira vojaška godba. — Vstopnina za osebo 50 kr., za obitelj 1 gl. 20 kr. Pri besedi sodeluje vojaška godba 17. pešpolka. — II. V nedeljo, dne 5. junija. Od 7. do 9. ure zjutraj posvetovanje Slomšekovega odseka in odsekov za vrtnarstvo in za učila v čitalniških prostorih. Tvrda „Houdek & Herwert“ poslata bode dve svoji zbirki fizikalnih aparatov na ogled. — Ob 9. uri dopoldne zborovanje delegatov v mestni dvorani. — Ob 10. uri dopoldne glavni zbor v čitalniških prostorih po vspredu, kakor ga bode določila delegacija. — Ob polu 2. uri popoldne banket pri gospodu Pet. Majerju. — Eventualno posvetovanje navedenih odsekov in ogledovanje kranjskega mesta. — III. V ponedeljek, dne 6. junija. Ob 7. uri 33 minut zjutraj izlet na Bled.

(Pri občinskih volitvah) na Homeu je izvoljen županom Jurij Vavpotič, svetovalca sta Josip Grašič in Fr. Rode. — V Mošnjah je izvoljen županom Andrej Jurgele iz Spod. Otoka, svetovalci so J. Finžgar z Brezij, J. Cvenkelj iz Ljubnega in J. Rozman iz Prapreč.

(Izpred poročnega sodišča.) Pri drugi obravnavi v ponedeljek je bil zatožen mizar Janez Kuhar iz Zagorja hudodelstva uboja. S svojo ženo je bil namreč v vednem prepiru. Dne 20. marca t. l. se je žena zopet napila, Kuhar jo je v jezi z nožem močno ranil ter jo pustil ležati. Drugi dan je ženska umrla. Porotniki so s 7 proti 5 glasovom

pravil, kar je preteklost zadolžila, skrbel je tudi za prihodnost. V 6 letih so se dohodki podvojili.

„Vzgleđ vlečejo“, pravi pregovor; o tem je bil Garcia trdno prepričan. V šestih letih svojega delovanja ni hotel porabiti ne enega krajcarja dvorovine za svojo osebo: eno polovico je daroval državnemu zakladu in drugo je porabil za dobra dela v vzgleđ vsem uradnikom.

Poslušajmo naslednji dogodek, ki priča o njegovem značaju:

„Njegova gospa, krepostna senora Rosa Ascubiga je opozorila, ko je bil prvič izvoljen za predsednika republike, da mora povabiti k banketu ministre, diplomate in druge dostojanstvenike. On ji odgovori, da mu tega njegovi dohodki ne dovoljujejo. Gospa ga zavrne s tem, da bo vse stroške sama plačala in mu res dá 500 pijastrov (1500 mark) z opombo, da naj nikar ne štedi z njimi.

Garcia Moreno je šel z napolnjeno mošnjo v bolnišnico, naročil za bolnike dobro kosilo ter poskrbel za njihove potrebe. Ko pride domov, vpraša ga gospa njegova, ali je imel zadosti denarja.

„Misli sem si“, smehljaje se odgovori, da bo dobra jed bolje dišala bolnikom kakor gospodi. Nesel sem torej denarje v bolnišnico, kjer so me zagotovili, da se more izvrstna pojedina za 500 pijastrov napraviti.“

Spisek P. Berthe-ja, iz katerega smo pripovedano posneli, je poln takih dogodbe. (Konec sledi.)

zanikali stavljeno vprašanje in sodišče je Kuharja oprostilo. — Včeraj je bil 70letni Primož Burjak iz Horjula zaradi posilstva obsojen na 5 let težke ječe, poostrene s postom; 18letni hlapec Gregor Vrhovec iz Horjula zaradi posilstva na 15 mesecev težke ječe, poostrene s postom.

Raznoterosti.

— Brodovja evropskih držav. Po najnovejšem izkazu ima Nemčija 730 častnikov, 14.400 pomorščakov, 33 oklopnice, 31 drugih ladij in 139 torpedovk; Anglija 1898 častnikov, 39.152 pomorščakov, 80 oklopnice, 286 drugih ladij, 157 torpedovk; Francija 1886 častnikov, 36.671 pomorščakov, 62 oklopnice, 160 drugih ladij, 202 torpedovki; Italija 576 častnikov, 20.650 pomorščakov, 23 oklopnice, 70 drugih ladij, 145 torpedovk; Avstrija 586 častnikov, 11.899 pomorščakov, 19 oklopnice, 31 drugih ladij, 57 torpedovk; Rusija 1264 častnikov, 38.000 pomorščakov, 55 oklopnice, 62 drugih ladij; Združene države severne Amerike 1027 častnikov, 7500 pomorščakov, 25 oklopnice, 96 drugih ladij in 4 torpedovke.

— Lep župan. Ko je prišel prestolonaslednik saksosko-meiningški v Bakarešt, bili so h kosilu povabljeni razni dostojanstveniki, med njimi tudi župan stolnega mesta Orbescu. Mož pa se ga je pa pošteno navlekel, začel razgrajati, peti, končno se je zvrnil pod mizo. Drugi dan je objavil zdravniško spričevalo, da vina ne sme poskusiti, sicer se mu takoj vrtil po glavi.

— Strašna misel. Vodnik: Na tem-le mestu je tak odmev, da se vsaka beseda čuje sedemkrat. — Hribolazec: Strašno, ko bi na tem-le mestu moja žena regljala nad mano.

Telegrami.

Dunaj, 1. junija. Del rumunske deputacije je zjutraj odpotoval. Vodja deputacije, dr. Ratiu, je opoldne izročil načelniku kabinete pisarne, Braunu, v nemškem, madjarskem in rumunskem jeziku sestavljeno spomenico Rumunov.

Praga, 31. maja. Staročeski listi poročajo, da bode dne 12. junija v Kolinu shod staročeskkih veljakov; povabljeni so moravski Staročehi in tudi zmernejši Mladočehi. Razgovarjali se bodo o načinu, kako bi se zjediniili Staro- in Mladočehi.

Praga, 1. junija. V rudniku za srebro pri Příbramu je nastal ogenj. Zjutraj do 4. ure so izvlekli 12 mrtvih in 20 živih. Zaradi omotičnih plinov so nekaj časa ustavili rešilna dela; ogenj so zadušili.

London, 31. maja. Iz Bombaja se poroča, da je zadnje tedne v Srinagaru umrlo čez 1600 oseb za kolero.

Umrli so:

28. maja. Anton Gustin, korporal, 22 let, Pred kosarno št. 4, se je ustrelil.

V bolnišnici:

28. maja. Valentin Tavčar, gostalev sin, 8 let, jetika. — Barbara Kerane, gostija, 72 let, marasmus.

Tuji.

30. maja.

Pri **Malici**: Priski, Freiburger, Kaiser, trgovci; Fischer; vitez Banizza; Fantl; Goldenzweig, inženir; Kral, Löh, potovalec, z Dunaja. — Brock, poročnik, iz Pulja. — Sebenikar iz Raketa. — Obreza z Vrhnice. — Schnabl s soprogo, Baunboscek in Miacola iz Trsta. — Petermel, Schumi in Mebus, potovaleci, iz Prage. — Buschbaum iz Brna. — Fürth, trgovec, iz Budejvice.

Pri **Sonu**: Boskovic, Heimayer, trgovca; Pesendorfer; Blau, potovalec, z Dunaja. — Kunčič, kamnoseški mojster, iz Zagreba. — Sovan s soprogo iz St. Jerneja. — Lunaček iz Sevnice. — Lunaček iz Travnika. — Werli iz Cirknice. — Zupane, farni oskrbnik, iz Poljske. — Jerše, župnik, iz Doboveca. — Gardlovič iz Petrinje. — Fischer, trgovec, iz Budimpešte. — Krauser iz Boglara. — Büchler, trgovec, iz Siska.

Pri **Južnem kotodvoru**: Reiblinger, stavbeni podjetnik; Theodor, inženir, z Dunaja. — Löchling, zamebnik, iz Celja. — Dedem, trgovec, iz Brez. — Gorec, župnik, iz Istre. — Zeppitz iz Kragujeva. — Rapnik, ključar, iz Borovlj.

Pri **bavarskem dvoru**: Korž iz Logatec.

Pri **avstrijskem caru**: Otiflić, potovalec, iz Trsta. — Rosek iz Kranja. — Saseher, trgovec, s soprogo, s Krke. — Pintar s soprogo iz Cirknice. — Heiling s soprogo z Gor. Štajerskega.

Pri **Viranu**: Verhovšek, trgovec, z nečakinjo, iz Trebnjega. — Dolenc, ravnatelj, z Grma.

Ravno tako je napravil medicinsko fakulteto in poklical za njo profesorje iz Montpellier-ja na Francoskem. Še jetnikov ni pozabil. Njegov kazenski sestav sme biti vzor za vse dežele. Spremenil je namreč ječe v šole in delarne, da bi zboljšal osodo notri bivajočih. Včasih se je mudil cele dneve v teh žalostnih prostorih.

Da bi jetnike izpodbujal, jim je obljubil prostost, ako se poboljšajo. Konec leta se je podal v ječe z ministri in vojaškimi dostojanstveniki ter bil pričujoč pri skušnjah; tu pa tam je še sam „stare učence“ izpraševal. Tako se je mogel človek prepričati, da so se oni nesrečneži počasi poboljšali. Vsako leto so napredovali.

Ko se je Garcia prepričal o njih napredku, pohvalil jih je, nekatere obdaroval, nekaterim kazni prikrajšal, nekatere oprostil.

Jetniki so solze prelivali, ker niso mogli umeti, kako se more predsednik republike do njih ponižati in prizadevali so si, da so se te milosti vredne skazali. Šad takih dobrih del je bil: hudodelcev število se je krčilo, tako, da jih je bilo čez nekaj let le 50 v ječah glavnega mesta.

Predno je Garcia vlado nastopil, je bila državna blagajna močno zadolžena. Garcia Moreno je znal tako gospodariti, da je poplačal ves državni dolg, ne da bi bil davke zvišal. Za svoje stavbe ni potreboval posojila.

Pa ni bil zadovoljen samo s tem, da je po-

Luskina voda in „Esprit-Bérénice“.

Ima svojstev, ki zabranjujejo, da ne izpadejo lasje, ko bi se po vnanje na to vplivalo. To se doseže s tem, da se lasišče čisti, varuje bolezn, zabranjuje napravo luskin, lasem odpravlja toščo in odpravlja kisline, ki nastajajo s potom. — Vsak večer predno se gre spat, pomoči se lasišče s to luskino vodo in zjutraj, ko se je lasišče skrbno izčesalo, udrgne se „Esprit-Bérénice“, ki krepi lasne korenine. — Enkrat na mesec naj se pa lasje in lasišče z mlačno vodo, v kateri je boraks raztopljen, umije in potem večkrat s toplo vodo splaknejo. — Raztopi naj 50 gramov boraksa v litru tople vode. Steklenica luskine vode 60 kr. Steklenica „Esprit-Bérénice“ 40 kr.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajsko cesto.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (266) 1

Primerno darilce!

Kalan:

POVESTI,

slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo.

II. zvezek

izšel je ravnokar ter se dobiva v „Katolič. Bukvarni“ in Tiskarni komad po 20 kr., po pošti 23 kr.

Primerno darilce.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine
opazovanja	razkoma v mm	topimera po Celziju			na 24 ur v
31	7. u. jut.	737.4	18.0	sl. zapad	oblačno
	2. u. pop.	736.5	22.0	sl. jzap.	dež
	9. u. zveč.	735.2	15.0	sl. vzh.	del. jasno

Srednja temperatura 18.5°, za 1.6° nad normalom

Spominjajte se ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.

Javna zahvala.

Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ sklenilo je v svoji seji dne 29. t. m. izreči najtoplejše zahvalo vsem onim rodoljubom, ki so pripomogli, da se je vrtna veselica dne 22. t. m. sijajno izvršila v korist „Narodnemu domu“ v Ljubljani. V prvi vrsti zahvaliti se nam je najiskrenejše g. dr. Benjamina Ipavcu za orkestriranje pesmi „Na Preširnovem domu“, dalje vrlim damam, gg. pevsem Iv. Medenu, A. Puciharju in A. Štamcarju, darovateljem prispevkov in pomnoženemu odboru.

Slava vsem skupaj!

V Ljubljani, dne 31. maja 1892.

ODBOR.

Razglas.

Ker se prične žetev, c. kr. priv. vzajemna zavarovalnica zoper požar v Gradcu vse p. n. gospode kmetovalce vljudno opozoruje, da zavaruje ona zraven hiš in vsakterega pohištva, strojev, živine itd. tudi

pridelke na njivah in senožetih zoper požar

po mogočno ugodnih pogodbah.

Dotična vprašanja se vljudno vselej razjasnijo v zavarovalničnih pisarnah (Gradec, Sackstrasse št. 20), pri zastopništvu v Ljubljani (pisarna v društveni hiši na Marije Terezije cesti št. 2, pritlično, tik veže), kakor tudi pri vsakem okrajnem zastopniku, kjer se tudi zavarovalne ponudbe sprejemajo.

C. kr. priv. vzajemna zavarovalnica zoper požar v Gradcu.

(Ponatis se ne plačuje.)

275 1

Razglas

gledé stavbe hiše „Hranilnega in posojilnega društva“ (posojilnice) v Ptui.

Podrlo bode se posojilnično poslopje v Florjanskih ul. cah št. 3 v Ptui (prej Bračko) in potem sez dalo novo dvonadstrovno poslopje.

Oddajo se sledeča dela:

1. Težaška in zidarska dela	proračunjena na 16320 gld.
2. Kamnoseška dela	675
3. Tesarska dela	3680
4. Mizarska, ključarska, glažarska in mazarska dela	4870
5. Kleparska dela	380
6. Lončarska dela (peči)	750
7. Malarska dela	520
8. Podiranje hiše	proračunjeno na 980

Skupaj 28175 gld.

Navedena dela oddala bodo se potom oferta posamežno ali pa tudi skupaj in se ponudniki vabijo, da pismene ponudbe v pisarni „Hranilnega in posojilnega društva“ v Ptui do 10. junija t. l. ob 12. uri dopoldne vložijo.

Redno kolekovanemu ofertu (ponudbi) ima se priložiti 5% vadij proračunjenega zneska in se imajo offeri tako sestaviti, da se ponudba pri posameznih kategorijah (delah) vstavbe v odstotkih izrazi.

Proračun in stavbinski pogoji so na razpolago v pisarni „Hranilnega in posojilnega društva“ v Ptui od 30. maja t. l. naprej.

V PTUI, dne 24. maja 1892.

„Hranilno in posojilno društvo v Ptui“.

270 3-2

Razprodaja

Pozor!

Gospo-

dinje

Pozor!

(20) 39

V prodajalnici
Andr. Druškoviča
v Ljubljani,

Mestni trg št. 9/10

dobiva se po najnižji ceni

— najboljša modrobela poste-

— klenjena ploščevinasta

— kuhinjska posoda

Tu dobiva se tudi vsakovrstno hišno

in kuhinjsko orodje po najnižji ceni.

S tem ponuja se p. n. gospod. nam, prečast. duhovščini, gostilničarjem, pred-

stojništvom bolnišnic itd. najboljša pri-

lika svojo hišno in kuhinjsko orodje po

ceni spopolniti ali pa si novo omisliti.

Cele kuhinjske oprave za neveste

od gld. 15.— do gld. 200.—

Vnanja naročila izvrše se takoj.

Dunajska borza.

Dne 1. junija.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 75 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 „ 45 „
Zlata renta 4%, davka prosta	112 „ 80 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 90 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1000 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	322 „ — „
London, 10 funtov strl.	119 „ 30 „
Napoleonodor (20 fr.)	9 „ 48 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 67 „
Nemških mark 100	58 „ 47 1/2 „

Dne 31. maja.

Ogerska zlata renta 4%	110 gld. 80 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 95 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	141 „ — „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	152 „ 25 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	186 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „ 25 „
Zastavna pisma	100 „ 25 „
Kreditne srečke, 100 gld.	188 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	63 „ — „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 „ 50 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	63 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 „ 50 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2895 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	88 „ 25 „
Papirni rubelj	1 „ 26 1/2 „
Laških lir 100	46 „ — „

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wellzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočnejše.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma poštanske ogerske komercialne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotekne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Državna dobrodelna loterija.

Žrebanje dne 23. junija.

Glavni dobitnik 60.000 gld.

v 4% ogerskih zemljiščnodveznih obligacijah.

1 srečka gld. 2.—; 2 srečki le gld. 3.60; 5 srečk le gld 9.—; 10 srečk le gld. 17.—.